

ČEKÁNÍ NA LÁSKU

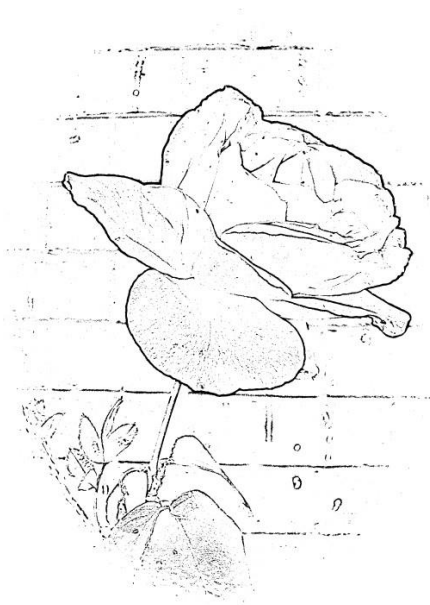
OLDŘICH ANTONÍN
HOSTAŠA

Čekání na lásku

Oldřich Antonín Hostaša

Čekání na slovo

1.

Dobrý večer, noc prochází přístavem.

Poznávám ještě neznámou paní,

a nálada večera je přítelem;

I tváře: která se nad řekou sklání.

Poznal jsem Vás samotnou u čekárny,

měla jste pro mne zvědavý úsměv,

náš svět mi v tu chvíli dal své rošťárny,

mít lásku jako svůj nový objev.

Jsem drzý a s úklonou jsem Vás pozval

na malé večerní posezení.

V myšlenkách jsem osud na souboj vyzval,

pro jedno milostné pohlazení.

Když má smělá naděje nejvíce,

rozsvítla malých hvězd tisíce.

2.

Rozsvítla malých hvězd tisíce,
I mnoho jich v mém srdci zahořelo
pro ženu; kterých není nejvíce.

Jmenuji se Rudolf, já, pane, Máří.

A dlaně jsou jako holubice.

Svá slova spřádám pro náš veliký svět,
abych Vám zvědavé otázky dal,
řekl několik půlnočních krásných vět.

S úsměvem zavírají vinárnu;
jdeme po schodech i řeka sny mívá.

Na vteřinu vedle ní nestárnu:

Vidíte Máří, náš život nás vítá.

A píše své náladové rekviem.

Podívejte! Je to měsíc nad splavem.

3.

Podívejte! Je to měsíc nad splavem.
Je tu se svým tajemným posláním.
Odcházíte, a já již nevím, čím jsem.
V očích otázku; co se setkáním?
Jsem a budu obyčejným tulákem.
Vy jste mne na chvíli zastavila,
snad i v lásce budu mocným silákem.
Máří, dvě cesty jste oslovila.
Již Vám píši v sobě dopis budoucí,
a nemám se sebou žádné hádky.
Z polibku jste pro mne více žádoucí.
Když únava vypráví pohádky,
aby ukolébaly nejvíce.
A někde usíná I ulice.